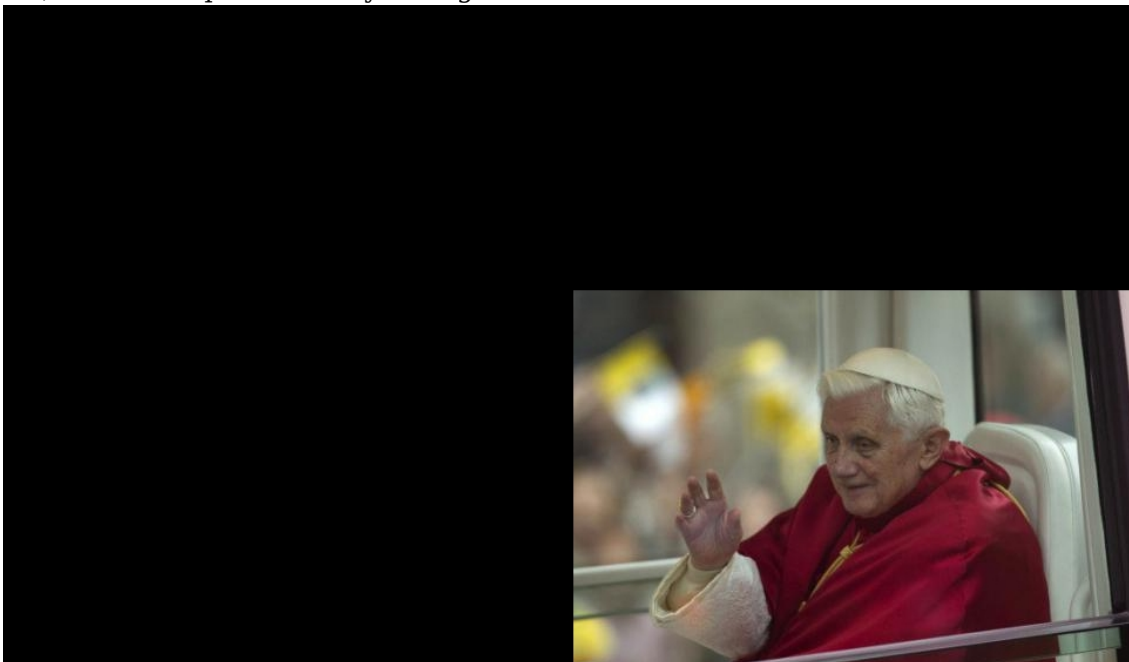

Però, què ha dit el papa?

Dll, 8/11/2010 per Catalunya Religió

El contingut més conegut de la doctrina catòlica sobre la família i la vida, o la valoració sobre el laïcisme [feta a l'avió](#), s'han emportat la majoria de titulars sobre les paraules de Benet XVI a Barcelona. És comprensible que això passi en una jornada intensiva com la de diumenge. Tot passa molt ràpid, com el papamòbil.

Però amb la relectura dels discursos val la pena destacar alguns aspectes ben significatius. Per exemple, han quedat en un segon pla les paraules d'un clar contingut social durant la visita al Nen Déu, o la proposta de l'aportació cristiana que pot fer l'Església a la societat actual. Per això, destaquem aquí algunes cites remarcables d'aquests [quatre discursos](#).

Al Nen Déu

Multiplicar els gestos concrets de solidaritat

“Voldria manifestar la meva reconeixença a les Autoritats, invitant-les a maldar perquè els serveis socials arribin sempre als més desvalguts, i als qui amb el seu generós recolzament sostenen entitats assistencials d'iniciativa privada, com aquesta Escola d'Educació Especial del Nen Déu. En aquests moments, en els quals moltes llars passen serioses dificultats econòmiques, els deixebles de Crist hem de multiplicar els gestos concrets de solidaritat efectiva i constant, manifestant així que la caritat és el distintiu de la nostra condició cristiana”.

Tot allò que fèieu a un d'aquests germans...

“Amb aquesta i altres institucions eclesials anàlogues (...) es posa de manifest que, per al cristià, tot home és un veritable santuari de Déu, que ha de ser tractat amb molt respecte i afecte, sobretot quan es troba en necessitat. L'Església vol així fer realitat les paraules del Senyor en l'Evangelí: «Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25,40).”

“És imprescindible que els nous desenvolupaments tecnològics en el camp mèdic mai vagin en detriment del respecte a la vida i la dignitat humana, de manera que els qui pateixen malalties o minusvalideses psíquiques o físiques puguin rebre sempre aquell amor i atencions que els facin sentir valorats com a persones en les seves necessitats concretes.”

“No m’oblido tampoc de pregar pels qui estan al servei dels qui pateixen, treballant incansablement per tal que les persones amb discapacitats puguin ocupar el seu just lloc en la societat i no siguin marginades a causa de les seves limitacions.”

“Voldria reconèixer, de manera especial, el testimoniatge fidel dels sacerdots i visitadors de malalts a casa seva, en els hospitals o en altres institucions especialitzades. Ells encarnen aquest important ministeri de consolació davant les fragilitats de la nostra condició, que l'Església busca exercir amb els mateixos sentiments del Bon Samarità (cf. Lc 10,29-37).”

A la Sagrada Família

Gaudí, arquitecte genial i cristià conseqüent

“Antoni Gaudí, arquitecte genial i cristià conseqüent, amb la torxa de la seva fe cremant fins al terme de la seva vida, viscuda en dignitat i austeritat absoluta. Aquest acte és també, d’alguna manera, el cim i la desembocadura d’una història d’aquesta terra catalana (...) història de santedat, de creació artística i poètica, nascudes de la fe, que avui recollim i presentem com a ofrena a Déu en aquesta Eucaristia”.

“En aquest recinte, Gaudí va voler unir la inspiració que li arribava dels tres grans llibres en els quals s’alimentava com a home, com a creient i com a arquitecte: el llibre de la natura, el llibre de la Sagrada Escripura i el llibre de la Litúrgia. Així va unir la realitat del món i la història de la salvació”.

La bellesa és la gran necessitat de l’home

“[Gaudí] va fer una cosa que és una de les tasques més importants avui: superar l’escissió entre consciència humana i consciència cristiana, entre existència en aquest món temporal i obertura a la vida eterna, entre bellesa de les coses i Déu com a Bellesa.”

“La bellesa és la gran necessitat de l’home; és l’arrel de la qual brolla el tronc de la nostra pau i els fruits de la nostra esperança. La bellesa és també reveladora de Déu perquè, com Ell, l’obra bella és pura gratuïtat, convida a la llibertat i arrenca de l’egoisme.”

“Gaudí, amb la seva obra, ens mostra que Déu és la veritable mesura de l’home. Que el secret de l’autèntica originalitat rau, com deia ell, a tornar a l’origen que és Déu”.

Concòrdia i no discòrdia

“L'Església no té consistència per si mateixa, està cridada a ser signe i instrument de Crist, en pura docilitat a la seva autoritat i en total servei al seu mandat.”

“Aquesta és la gran tasca, mostrar a tots que Déu és Déu de pau i no de violència, de llibertat i no de coacció, de concòrdia i no de discòrdia.

L'alegria de compatir

“Com ensenya el cas de Zaqueu, del qual es parla en l'Evangeli d'avui (cf. Lc 19,1-10), si l'home deixa entrar Déu en la seva vida i en el seu món, si deixa que Crist visqui en el seu cor, no es penedirà, sinó que experimentarà l'alegria de compartir la seva mateixa vida sent objecte del seu amor infinit”.

L'Església dels pobres

“Que [La Mare de Déu] presenti al Seu diví Fill les joies i les penes de tots els qui vinguin a aquest lloc sagrat en el futur, perquè, com prega l'Església en la dedicació dels temples, els pobres trobin misericòrdia, els oprimits assoleixin la llibertat veritable i tots els homes es revesteixin de la dignitat dels fills de Déu. Amén.

Angelus

“[Gaudí] en col·laboració amb el rector Gil Parés, va dissenyar i va finançar amb els seus propis estalvis la creació d'una escola per als fills dels paletes i per als nens de les famílies més humils del barri, llavors un suburbi marginat de Barcelona. Feia així realitat la convicció que expressava amb aquestes paraules: ‘Els pobres sempre han de trobar acollida en el temple, que és la caritat cristiana’.”

A l'Aeroport

Dos símbols en Barcelona

“[La Sagrada Família i el Nen Déu] són com dos símbols en la Barcelona d'avui de la fecunditat d'aquesta mateixa fe, que va marcar també les entranyes d'aquest poble i que, a través de la caritat i de la bellesa del misteri de Déu, contribueix a crear una societat més digna de l'home. En efecte, la bellesa, la santedat i l'amor de Déu porten l'home a viure en el món amb esperança”.